

niet van de Here. Wat een troost vandaag! Voor een ogenblik worden wij van onze geliefde dode geschieden en hij van ons, maar dat is het voornaamste niet. Wij zijn niet gescheiden van God, en Hij ook niet van ons. „Ook daar vat Uw hand mij, grijpt Uw rechterhand mij vast”.

In de preek staat letterlijk: „Een opvaart ten hemel, een afdaling in het dodenrijk. Dat kunnen we ons niet voorstellen. Maar nu eens heel nuchter: op een gegeven ogenblik komt het toch, dat mijn geest terugkeert tot God, de Schepper. Dan gebeurt het dus, dat ik ga langs een pad, dat ik nog nimmer betreden heb, dat mijn geest omhoogvaart tot hoog boven de sterren, en ik zal helemaal alleen zijn in dat uur. Het moment komt ook, waarop ik afdaal in het dodenrijk: de weg is me onbekend, en ik ga geheel alleen. Mijn geest wordt verslonden door het licht, mijn lichaam opgeslokt door de duisternis. Maar God is daar, en Zijn Geest, en zijn „Aangezicht”. Als de duisternis over mij heentulmelt, en de nacht me insluit — de nacht is voor Hem licht als de dag. Ook dan verliest Hij me niet uit het oog, maar ontmoet ik weer Zijn aangezicht. Ik kan over het mysterie van het sterven niets zeggen. Wat er dan gebeurt — ik weet het niet; en de weg, waarlangs ik gaan zal, ken ik niet. Tenslotte is ook maar één ding belangrijk: Zijn hand houdt me vast!”

En nu komt er nog een derde gedeelte van de psalm. De Here kent me, zoals ik nietig en verloren sta in de onmetelijke ruimten van het heelal. Nu komt dat andere: De Here doorgrondt en kent mij, van mijn eerste ogenblik tot het allerlaatste toe.

Broeders en zusters, wij zeggen: Prof. Holwerda is zo jong uit het leven weggerukt en we hadden nog zoveel van hem mogen verwachten. De kerken hadden het oog op hem geslagen. En dan denken we: Was zijn weg voor de Here verborgen? Heeft de Here zich niet vergist?

Hoor dan, wat de Psalm zegt: Ik heb ook zijn nieren gevormd, ook zijn gebeente was voor Mij niet verholten, toen hij in het verborgene gemaakt is, kunstig geweven in de diepten der aarde. Wat staat hier nu? Dat van het eerste begin Gods aangezicht geweest is, ook over het gebeente van de dode, dat we op het punt staan uit te dragen. Dit betekent het: Dat Hij van meetaf Holwerda's ziel kende in liefde. Toen was er al de warme belangstelling van God voor dat jongetje Benne Holwerda, en in liefde hebben Zijn vingers hem gemaakt en over hem gewaakt, toen er nog niets was dan een vormeloze massa. Het stond al in Zijn boeken, dat hij als jongetje geboren zou worden. Alles stond er in van zijn beenderen, zijn spieren, zijn gestel, zijn zenuwen, zijn hersenen, zijn glinsterend intellect. Het ging toen niet lukraak bij God. Met zorg is deze mens gemaakt.

En zou dat leven de Here nu bij het sterven uit de handen laten glippen? Daar is geen toeval geweest in dat begin: toen Hij met Zijn borduurwerk begon; Hij deed het naar het patroon, dat in Zijn boek ge-

schreven stond. Er is ook geen toeval aan het eind. Met even grote zorg heeft de Here de levensadem weggenomen. Er kon geen seconde meer bij.

Ik citeer helemaal, al sprekend de prediking van deze rijkbegaafde profeet Gods. „Mensen spelen, als ze een leven verwekken: ze spelen nog als ze een leven afsnijden. Daar is bij ouders soms geen greintje zorg, als de levensaanvanden in geding zijn. En bij het einde spelen ze nog: op het slagveld worden de levens bij duizenden in het vuur gejaagd: op verliezen wordt niet gelet.

Maar zo is het bij de Here niet. Dat is alles in Zijn boek geschreven. Dacht U, dat God, die onze Holwerda met zoveel liefde heeft geweven en geborduurd, dat ooit Zelf vergeten zou? Dat Hij hem uit het oog verloren heeft, toen hij op zijn bed ging liggen en zich onwel voelde? Ook toen was Gods arm om hem heengeslagen. Ook in dit sterven was Gods zorg en teerheid en nabijheid. Waarom Hij het zo deed? Ach, ik weet het niet. Hoe groot zijn Gods gedachten. Hoe machtig vele haar sommen. Ik kan Hem daarin niet narekenen. Als ik het proberen zou, — het is onbegonnen werk. Ik kan nog beter aan het strand gaan zitten, en de zandkorrels tellen. Het is alles ondoorgrondelijk en onnaspeurlijk. Maar het blijft toch kennen-in-liefde!

Maar, zegt ge droevig: het einde is dan toch, dat we hem nu begraven moeten.

De Schrift zegt: Word ik wakker, zo ben ik nog bij U.

Straks ontwaakt hij uit de dood. En dan is dit niet het grote, dat hij weer leeft. Maar dit: dan is hij nog bij Hem. Er kan heel wat gebeuren. Daar ligt wat tussen de wieg en tussen het graf. Er ligt nog veel meer tussen de eerste aanvangen, voor er nog een wieg staat, en het laatste ontwaken uit de dood aan gindse zijde van het graf. Maar tenslotte verandert dit alles niets aan dit ene: hij is nu altijd bij Hem.

Zeg het nu maar met Paulus: ik ben verzekerd, dat noch dood, noch leven, noch tegenwoordige, noch toekomstige dingen, noch hoogte, noch diepte, noch enig ander schepsel ons zal kunnen scheiden van de liefde Gods, welke is in Christus Jezus, onze Here.

Na deze diensten begaf de familie, gevolgd door de genodigden, zich in de auto's, waarop de aanwezigen uit de Nieuwe Kerk zich aansloten.

Aan elke zijde van de rouwauto namen zes studenten plaats, waarop de stoet zich, langs dezelfde weg, als welke Prof. Schilder naar zijn laatste rustplaats gegaan was, zich naar de begraafplaats begaf.

Langs alle straten stonden de mensen rijen dik opgesteld.

Ofschoon op deze dag het bevrijdingsfeest gevierd werd en ook Kampen daaraan meedeed, was er van enige feestelijkheid niets te bespeuren. De gehele stad rouwde, nu ook deze grote dode uit haar burgerij werd uitgedragen.

Aan de groeve stonden duizenden aaneengeschaard

tijdens de plechtigheid, die daar plaats had. De belangstelling was zeker niet minder dan bij de teraarde bestelling van Prof. Schilder.

Niet dan met de diepste ontroering kon men starren naar de plaats waar de overledene zes weken geleden nog gestaan had, bij de open groeve van zijn vriend en collega, en dicht bij het grafje van zijn dochttertje, waarvan de grafzerk de woorden dragen: „Word ik wakker, zo ben ik nog bij U”. Velen hadden hem daar zien staan als een toonbeeld van de smart, welke op zijn strak gelaat gebeiteld lag. En nu ging hij zelf naast „zusje” en naast zijn vriend en broeder Prof. Schilder in de groeve. We hebben er sterke mannen zien wenen als kinderen.

Toen de studenten de baar naar de groeve gedragen hadden en deze was neergedaald, las Ds Mulder voor de Geloofsbelijdenis van Nicea, waarop, op verzoek gezongen werd uit Psalm 84, de verzen vier en zes, de psalmverzen, welke Prof. Holwerda in de laatste dienst, waarin hij het Woord bediend had aan de gemeente, op de lippen had gelegd.

Een broeder van de overledene dankte namens de weduwe en de familie voor de vertroosting welke de gemeenschap der heiligen deze dag hen geschonken had.

Aan de groeve merkten we o.a. op de waarn. burgemeester van Kampen, wethouder Van Dijk en diens collega wethouder Broek. Namens de Wachterbond waren aanwezig Ds Tollenaar en J. P. van der Hagen. Ook de S.S.R. van Utrecht had zich doen vertegenwoordigen door de Heer G. Puchinger en enkele andere Utrechtse studenten. Prof. A. de Bondt was aanwezig, met wie Prof. Holwerda zitting had in het Voor-Aziatisch en Egyptisch studiegezelschap „Ex Oriente Lux”. Voorts ook officiële deputaties van de kerken welke Prof. Holwerda gediend heeft.

Na de droeve plechtigheid begaf de stoet zich wederom naar de Aula van de Theologische Hogeschool, waar een ouderling van de kerk van Kampen, hr v. d. Berg, eindigde met dankgebed.

ADVIEZEN.

Waar sinds de uitoefening van het Bibliothecarischap het mij al moeilijker viel de tijd te vinden, kerken en kerkleden met adviezen te dienen, zal men verstaan, dat zulks in de huidige omstandigheden niet meer mogelijk is.

Ik verzoek daarom vriendelijk, mij voorlopig vragen om advies niet meer te doen toekomen.

P. DEDDENS.

CORRESPONDENTIE.

Voor zover de voorraad strekt zijn van dit nummer van van dat van de volgende week, waarin het slot van de herdenkingsartikelen wordt opgenomen, extra nummers verkrijgbaar, tegen 20 cent per stuk. Alleen die bestellingen kunnen worden uitgevoerd, waarvan het bedrag bij de bestelling is ingesloten.

Men bestelle spoedig.

DE UITGEEFSTER.

Dankbaar en blijde berichten wij U, dat de HEERE ons in Zijn genade een Dochter en Zusje schonk,

GEESJE.

J. BOS.
A. J. BOS—
VAN DOOREN.
PETER.
ELSJE.

Kampen, 6 Mei 1952.
Broederweg 15.

De HEERE schonk ons in Zijn goedheid opnieuw een Zoon,

NICOLAAS.

G. J. DE ROON.
P. DE ROON—DE RAAD.

Rotterdam, 3 Mei 1952.
Bethlehemstraat 8 b.

Ten gevolge van de zeer grote belangstelling van vele zijden en op verschillende wijzen onderzonden bij het overlijden van

Dr K. SCHILDER

is het ons slechts langs deze weg mogelijk allen voor de aan ons betoonde hartelijkheid, liefde en deelneming te bedanken.

Uit aller naam:

A. J. SCHILDER—WALTER.

Kampen, Vloedijk 14.

Boekbinderij VAN KUIJK

Voor al Uw Bindwerk.

Reformatie f 3.75

Catechismus f 2.35

Alle toezendingen onder

rembours.

Zalmstraat 1 - Schoveningen

Inplaats van kaarten.

Heden behaagde het de HEERE plotseling tot Zich te nemen Zijn kind, onze zeer geliefde man en vader

BENNE HOLWERDA

in de ouderdom van 42 jaar.

„Daarom schaamt Zich God hunner niet, om hun God genaamd te worden, want Hij had hun een stad bereid”. (Hebr. 11:16b).

M. J. HOLWERDA—GORIS.
JANNY.
KLAAS.
MARTIE.
JOKE.

Kampen, 30 April 1952.

Nog onder den indruk van den verdoovenden slag, die de School der Kerken door het sterven van Dr. K. Schilder trof, zien curatoren zich geroepen, aan de Kerken mede te deelen, dat het thans de HEERE behaagd heeft aan haar School te onttrekken

Prof. B. HOLWERDA

Deze verpletterende slag laat in ons schier geen geest meer over. Wij kunnen den HEERE slechts bidden, dat Hij de Kerken genadig zij en Zich ontferme over de Theologische Hogeschool en haar nog overgebleven Hoogleeraren en haar studenten; en dat Hij zich erbarme over het gezin van onzen ontslapen broeder, dat in den tijd van weinig meer dan één jaar tot tweemaal toe zoo zwaar getroffen werd. Wij danken den HEERE, dat Hij Prof. B. Holwerda de genade heeft gegeven in den korten tijd van zijn professoraat zijn uitnemende gaven in groote trouw en beminlijke bescheidenheid aan het onderwijs aan de School der Kerken dienstbaar te stellen.

Namens de curatoren:

D. VAN DIJK, Pr.
J. VAN BRUGGEN, ass.
C. VONK, Secr.

Kampen, 30 April 1952.

Geheel onverwachts deed de Vader der barmhartigheid onzen lieven zoon, broer, zwager en oom

BENNE HOLWERDA

dit leven om Zijnentwil getroust verlaten. Ook zijn vlees zal rusten in hope, tot de Dag aanlicht.

Groningen:

K. HOLWERDA.
A. HOLWERDA—SWART.
Y. HOLWERDA.

Enschede:

W. STULP—HOLWERDA.
J. F. STULP

en Kinderen.

Buitenpost:

T. HOLWERDA.
Y. HOLWERDA—KAMMINGA

en Kinderen.

Groningen:

J. HOLWERDA.
D. HOLWERDA.

Houwerzijl:

J. J. GORIS.
G. GORIS—TILMA

en Kinderen.

30 April 1952.

Heden behaagde het de HEERE tot Zich te nemen om altijd met Hem te zijn onze broeder en collega

BENNE HOLWERDA

in de ouderdom van 42 jaar.

P. DEDDENS.
C. VEENHOF.
H. J. JAGER.
H. M. MULDER.
D. K. WIELENGA.
D. J. BUWALDA.
J. P. LETTINGA.

Kampen, 30 April 1952.

Medewerf
Prof. P.
A. Janse.
M. Mulder.
Stoel, G.

Alle s
DEDD
re

INHOU
woord bij
vriend. —
Bij het st

Nog m
mengekon
verscheid
kon bevr
geliefde I
De Her
volgt op
senpoos.
Eerst
Schilder.
De eerste
tweede 63
bloei. Bij
den zien,
ratie, bij
Holwerda
tot Zich
die een w
wassen w
een echtg
de jongst
danus ma
ken diene
werk „kl
jaar toege
zijn naam
sche katl
dienstkn
gewoekerc
loze ijver,
devolle w
waaraan
besef nog
derzocht,
gepolijst v
Here: het

Waarom
Waarom
Wat komt
Voorzie
God. Hij
hem. Ma
trok Job
wat er ee
Hij vroeg
tert met
Zich aan
hoogheid,
zodat Job
zal U noc
ben te ge
maal heb
ja twee n